

אומם שיראו לחוץ, בתוכו וראשו הכהן וטמא אותו. שהרי והוא אומם שיראו בחוץ בני אדם, הם באים מצד קטמה, ואינם יסורים של אהבה.

אמר רבבי יוסי, מניין לנו? אמר רבי חייא, שכתוב (משלו כ) טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת. אי זהה תוכחת מאהבה? (והי תוכחת מאהבה באשר היא) מסתרת מבני מסתרת. פמו זה מי שמוכיח את אדים. חבורו באהבה, ציריך להסתיר דבריו מבני אדים, שלא יתפישי מהם חבורו. ואם דבריו הם בגלייל פנוי בני אדים, אינם באהבה.

בך הקדוש ברוך הוא, בשומכיהם את האדים, בכל הוא מוכים בראשונה מכה אותו בגופו בפנים. אם חזר בו - מוטב, ואם לא - מכה אותו מהת לבישו, ואלו (בעורו) נקרים יטורים של אהבה. אם חזר בו - מוטב, ואם לא - מכה אותו בגלייל בפניו, לפניו כלם, כדי שישיטכלו בו וידעו שהגיה הויא חוטא, ולא אהוב של רבונו הוא.

אמר להם אותו הקדוש, בקשר של עצה אחת בהם אליהם, והוא איןכם אלא מאותם שדיוקם בבית רשב", שלא פוחדים מהפל. אם בני שבאים אחרי יתגרו בהם, איך דבריכם בגלי? אמר לו, התוrhה לך היא, שכתוב (משלו א) בראש המיות תקרה בפתחי שעריהם בעיר אמרה מתאר. ומה אם בדברי תורה אנו פוחדים מפניה, הרי נמצוא בבורשה לפנינו הקדוש ברוך הוא, ולא עוד, אלא שהתורה צריכה צחות. פתח אותו הקדוש ואמר, (מיכה ז) מי אל פמוך נשא עון וג�. הרים יזרו ובקה. ביןימים הגיעו בנו. אמר בנו הקדש, יש בנו סיוע שמיימי.

בתיב, וראשו הכהן וטמא אותו. דהא ודאי איןון דיתחzon לבר בבני נשא, מסתרא דמסאבא קא אתין, ולאו יטוריין דאהבה נינהו.

אמר רבי יוסי, מנא לנו. אמר רבי חייא, דכתיב, (משלו כ) טובה תוכחת מגלה מאהבה פ"א איתו תוכחת שאהבה בר אידי, מסתרת מבני נשא. בגונא דאמאן דאוכח לחבריה ברהימותא, בעי לאסתרא מלוי מבני נשא, דלא יכסוף מנויו חבריה, וαι מלוי איןון באתגליליא קמי בני נשא, לאו איןון ברהימותא.

בך קדשא בריך הוא כד אוכח לבר נש, בכלא אוכח ברהימותא, בקדמיתא מהי ליה בגראמיה דלגו. אי הדר ביה, מוטב. וαι לאו מהי ליה תחות תורה, ואליין (בעורו) אקרין יטוריין דאהבה, אי הדר ביה מוטב, וαι לאו מהי ליה באתגליליא באנפו, קמי כלא, בגין דיסתכלון ביה, וינגדען דהא חטאה איה, ולאו רחימא דמאריה הוא.

אמר לוון ההוא בר נש, בקייטרא דיעיטה חד אתיתון גבאי, ודאי לאו אתון אלא מייןון דידייריהון בבי רבי שמעון בן יוחאי דלא דחלין מפלא. אי בני דאתין אבטראי יקטרגו בכוי, איך מליכו באתגליליא. אמר ליה אוריתא הבי הוא, דכתיב, (משלו א) בראש המיות תקרה בפתחי שעירים בעיר אמרה התאמיר. ומה אי במלוי דאוריתא אנן דחלין מקמך, הא נשתקה בכטופה קמי קדשא בריך הוא. ולא עוד, אלא דאוריתא בעי צחיתא. פתח ההוא גברא ואמר (מיכה ז) מי אל כמוך נשא עון וג�. ארמים יודוי ובקה. אדהכי מטעון בנוי. אמר בריה זעירא סיעתא דשםיא הכא.